

Papp-Sebők Attila

Héj

Kedves! Az, hogy hányszor mondom a jogom,
rám tartozik. Aki megtanulta a dió burkát
kalapáccsal szétütni, úgy, hogy ne sérüljön
a bél, az tudja, amit a megsebzettek.

És mozognak az állkapcsok, éles fogak
harapnak rá együttlétünk idejére.
Befeszül, kienged. Belélegez, kilélegez.
Olyan nyelven beszélnek hozzánk,
melyben az érintéseknek nincs helyük.

Az uralkodhat rajtam, aki hiszi a kő
mozdulatlanságát. Én nem hiszek semmiben.
Isten fényt vet rám, és megköszönöm.
Hogy honnan küldi, nem tudom.

Befeszül, kienged. Belélegez, kilélegez.
Ennél többet mit akarhat egy szerelmes,
akit az érintés avat bennfentessé?
Aki a látást elcseréli a behunytt szemre.

Feszítsd szét a szememet, feszítsd,
mintha csonthéjas gyümölcsöt bontanál,
harapj, rágj, de vigyázz, nehogy torkodon
akadjon a termés, jól vigyázz, mérgező.

Székelyföld, 2025/8.